

In s tem rekom kroži kozarec okoli mize. Drugi odgovarjajo: «Bog mu daj!» in nekateri še pristavi: «Zaslúžil si je.»

Tako pijó in jedó, da ne vedó, zakaj. Šega je taka. Tako so delali njihovi dedje in tako še počnó njihovi otroci.

Gorenjska deklica z narodno pečo. (Po totografiji Lergetporerjevi.)

Jokajo in — pijó. — Naposled je prišel težko pričakovani trenutek. Vsi umolknejo, Obločan pa položi pismo pred Ljubeja.

«Ná, preberi, da bodo slišali in vedeli, komu je zapisal rajni svoje posestvo! Mi-dva s Kožarjem sva priči, da je bila njegova volja res taka, kakor je zapisano.»